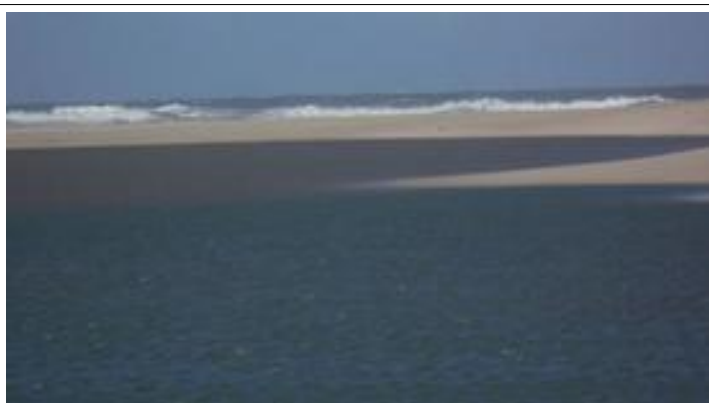

Het weer was, zoals beloofd, op **woensdag 4 februari**, een stuk beter. De buien hadden zich gedurende de nacht lekker uitgeleefd maar het was droog toen we onze ogen openden. Het waaide wel flink, weer iets pittiger dan voorgaande dagen maar strakblauwe hemel en stralende zon deed ons besluiten om weer naar de kust te gaan. Eerst even betalen aan de CP-baas en uitgebreid sanicorvee en toen opweg naar **Praia Foz do Arelho**. Alweer een mooie route!

Bij de bestemming aangekomen: Verbazing! Een soort binnenmeer met zout water, ingebed in een Sahara-achtig zandgebied. Dat werd natuurlijk weer wandelen. Hoewel, wandelen? Meer ploeteren tegen de sterke wind die er ook voor zorgde dat we ge-zandstraalt werden. Lekker uitwaaien werd dus afgesloten met het min-of-meer zandvrij maken van kleding en haren! We brunchten nog even op deze mooie plaats maar besloten toch nog een stuk door te rijden naar een plaats waarvan we al de nodige lofzangen hadden gehoord en gelezen: **Nazare**.

Het merkwaardige strand bij Foz do Alhero

Bij vloed wordt het zoutwater bijgevuld

De coördinaten uit ons boekje leverde ons precies op de plek af, ondanks enig zoeken vanwege éénrichtingsstraatjes. De **bovenstad** van **Nazare**. En wat voor een plek! Gelukkig enigszins afgeschermd van de wind, bovendien konden we de camper met zijn neus in de wind zetten, dat verminderd het schudden aanzienlijk.

Vanaf de standplaats keken we op de diepgelegen stad en het brede strand maar ook tegen alweer indrukwekkende rotsformaties. Daar moest weer gewandeld worden. De steile weg naar de benedenstad gingen we per pedis apostolorum, terug omhoog gingen we met een leuke kabeltrein.

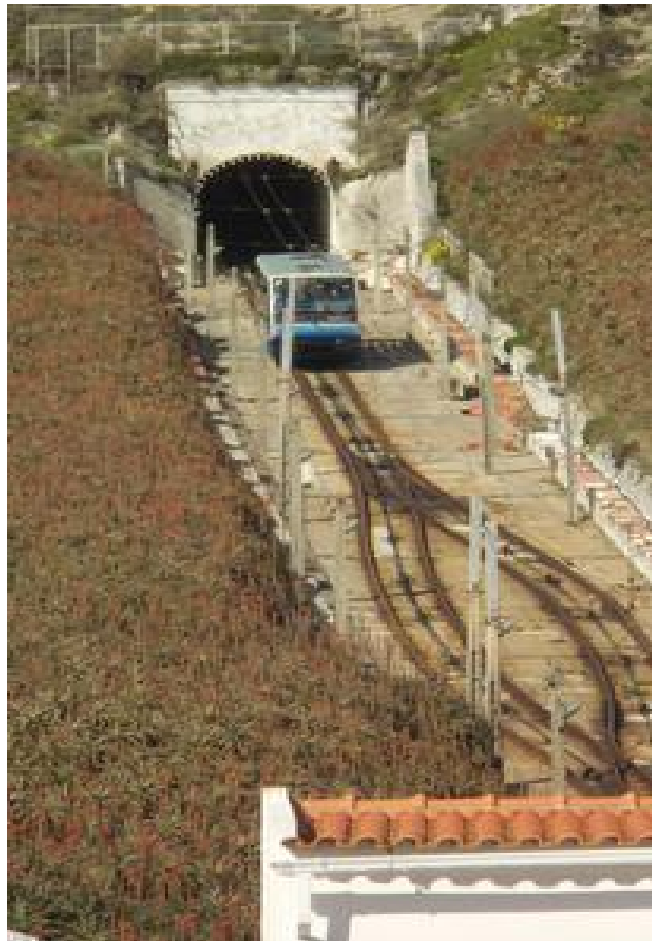

Kennelijk een specialiteit uit de streek.....

..... zon en luchtgedroogde (gezandstraalde?) vis

Fred kocht (na x-keren twifelen....) dan toch zijn KURK-pet, voor hem het mooiste, typisch Portugees aandenken. (Hij heeft namelijk ook een petten-tic)

De camper stond bij de rode pijl

In de namiddag maakten we nog een wandelingetje naar de vuurtoren, nu echt knokkend tegen de wind in. Helaas liet de zon niet toe om een foto te maken: Recht in de lens!
Nazare, een plaats om te onthouden!

Donderdag werd een reis- en kijkdag. We verlieten Nazare al vrij vroeg, opweg naar **Batalha** waar de imposante kathedraal staat. Die wilden we toch nog eens bewonderen. Dit bewonderen hebben we uitgebreid gedaan en aansluitend nog een wandeling door het stadje gemaakt. Buiten de kathedraal konden we niet voldoende moois ontdekken om er langer te blijven. Daarom maar weer voetje op het gaspedaal (ook wel af en toe op rem en/of koppeling) en door naar **Lago de Ervedeira**, een mooi gelegen meer temidden van uitgestrekte pijnbossen en zandheuvels.

Echt mooi, maar dan moet het toch wat warmer zijn. Ondanks stralend blauwe hemel was het toch maar 15 graden met een frisse wind en dan is het niet aangenaam buitenzitten. We maakten nog wel een wandeling langs het meer maar tegen vijf uur besloten we maar door te rijden naar Coimbra, een grote en mooie stad aan de Mondego-rivier. Ook hier waren we al eerder maar vonden het zeker een tweede bezoek waard. Het was bijna donker toen we de camper op de wat eng bemeten CP inparkeerden. Na een gemakkelijke maaltijd nog even de beentjes strekken om na een half uur weer de camper in te duiken en het kacheltje aan te zetten!

...merkwaardige architectuur...

Het imposante voorportaal van de kathedraal van Batalha

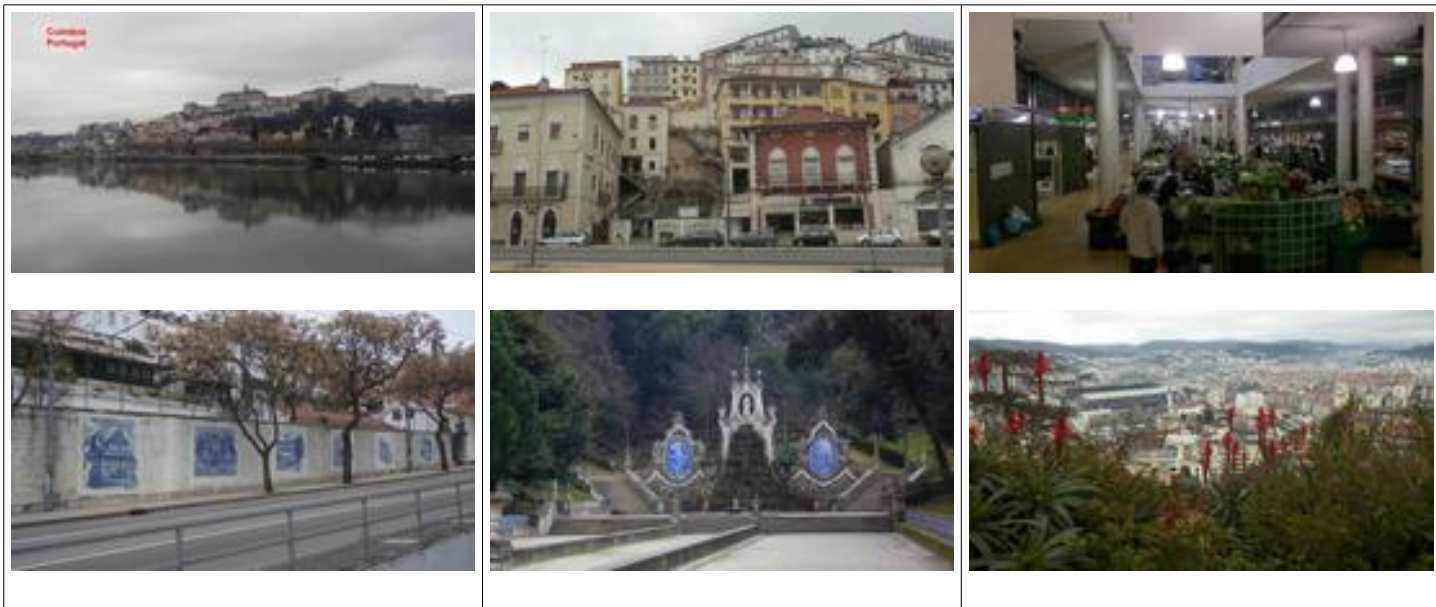

Lago de Ervedeira

Had het toch licht gevoren! De **vrijdag** begon met de kachel aan! Maar, niet getreurd, warme kleding en de wandelschoenen aan en in stevige pas via de voetgangersbrug over de **Mondego** en naar het centrum van de stad. Weer vergapen aan de mooie handwerkspullen en keramiek. Op en om het plein rond de kerk wemelde het deze keer van bedelaars. In de kerk was een misviering die we niet wilde verstoren. Nog even de prachtige wanden bekijken en toen verder de stad in, deze keer via een andere route. Uiteraard werd de overdekte versmarkt bezocht, al was het alleen al om de kleurenpracht van de uitgestalde waren.

We kwamen, o.a. langs een gevangenis waar we NIET inmochten. Veel criminelen zullen jaloers zijn! Al klimmend kwamen we op een punt waar we pracht-uitzicht hadden op de grote stad. We bezochten ook het hypermoderne winkelcentrum bij het stadion. Hier konden we even op temperatuur komen want buiten was het nog steeds koud. Opgewarmd zetten we de wandeling voort en het zonnetje ging het toch maar eens proberen. Een beetje van verdwaald, maar we moesten terug naar het oude deel vanwege de mega-merengues die we alleen daar hadden gezien. Merengue, een soort opgeblazen suiker-eiwit-gebak, hoort tot Els' favoriete snoeperijen. Na bijna 4 uur stappen, kijken en genieten, grotendeels over steil parcours, waren we best wel moe en zochten de camper op. Natuurlijk hebben we zeker héél Coimbra nog niet gezien maar met deze en vorige wandelingen toch een heel goed beeld gekregen. Wij vinden het een must voor Portugal-gangers!

Tegen het invallen van de duisternis startte een Portugese medecamperaar zijn minstens 25 jaar oude camper en liet, zéér ongegeneerd, de zware brommotor bijna een uur lang draaien. Jammer dat we geen visitekaartje bij ons hadden van FF-Solar in Aljezur waar wij ons solarsysteem hebben laten monteren. Wij kunnen ons, qua stroom, uitstekend redden als de zon zich ook een beetje sportief gedraagt. Slechts één keer sedert 6 december hebben we kaarsjes nodig gehad na drie a vier sombere dagen.

En hier istie dan.....: Els' mega-merengue!

Voor de zaterdag stond het verkassen naar Elly en Gerrit op het programma. **Zo gezegd, zo gedaan.** Dag Coimbra en merengeus (*snif-snif.....*). Elly en Gerrit: We komen eraan!! Wat een mooie route was het, van Coimbra naar **Sao Joao de Areias (district Viseu)**. Deze camperplaats ligt echt in het binnenland van Portugal en dat sloot goed aan op onze wens om Portugal nader te leren kennen, bovendien verheugden we ons op het weerzien met Elly en Gerrit die daar de camperplaats **“Terra de-iguanas”** runnen. Het was een hartverwarmend weerzien en voor we het wisten was het eerste bij-babbel-uur voorbij. Tussen de zaterdag en de woensdag, het moment van schrijven, hebben we niet alleen veel gepraat maar hebben ook meegeholpen om de boomgaard en wijnstokken op hun landgoed klaar te maken voor het nieuwe seizoen. Ook werd er veel tijd uitgetrokken om te dollen met hun twee honden, Lizzy (de grote) en Lara. Zij waren bijna niet meer weg te krijgen bij onze camper!

We maakten ook met hen een dagtocht naar de **hoogste berg** van Portugal, de **Torre**, (1993 m.) Dit was een geweldige ervaring, mede vanwege het stralende weer.

Een kleine greep uit de verzameling foto's, gemaakt op de Torre.

Woensdagmiddag lagen we overigens allemaal uitgeteld want we hadden ons weer stevig uitgesloofd in de boom- en wijngaard. Nog was het werk niet gereed dus was er geen verdertrekken bij! De donderdag werd grotendeels ingevuld met een mooie dagtocht met als hoogtepunt het bezoek aan het kasteel en bijbehorend zeer uitgebreid park van **Mata do Bussaco**.

Daarna nog een bezoek aan de bronnenstad en kuuroord **Luso**, beroemd vanwege het bronwater dat men van heinde en ver komt halen. Ook wordt dit water op grote schaal gebotteld en in heel Portugal (en daarbuiten) verkocht.

De vrijdag werd o.a. gebruikt om het camperinterieur weer eens grondig te poetsen, we mochten de sterke stofzuiger gebruiken. Fred werkte, voor zijn eergevoel, nog een stuk wijngaard bij.

We hadden besloten om de volgende dag maar weer eens een stuk te verkassen.

Alsof het zo moest zijn: In de loop van de middag sloeg het weer dan toch om, iets dat Weer-on-line al een paar dagen voorspelde.

Gedurende de week dat we bij Elly en Gerrit verbleven hebben we ons uitstekend vermaakt maar ook in min of meer 'privé-sfeer' doorgebracht. Daarom: wilt u **Terra de Iguanas** ook BELEVEN dan moet u het zeker op uw verlanglijst plaatsen!